

HET HEILIG HUWELIJK (3a) – Gods schepping hjms

Geliefde broeders en zusters, het huwelijk is niet van recente datum, ook niet van enkele honderden jaren geleden, maar werd door God reeds bij de schepping van de mens ingesteld, zoals we kunnen lezen in het boek Genesis, hoofdstuk 2. Het huwelijk is dus geen menselijke uitvinding, zoals vaak de ongelovige mensen uit de wereld ons willen doen geloven, en waarmee dus de mens zou kunnen doen, wat hij wil. Het huwelijk bestond reeds in de meest verre oudheid en het was Gods eigen schepping.

Jezus verwees zijn toehoorders naar de instelling door God van het huwelijk (bijvoorbeeld Matt. 19:4-6). En voor de sceptici onder ons die hier nog steeds niet van overtuigd zijn: Jezus verwees ook naar de praktijk van het huwelijken sluiten in de tijd van Noach (bijvoorbeeld Luk. 17:26,27). Noach komt in de bijbel reeds in beeld vanaf Genesis 5, dus vlák na de schepping van het eerste mensenpaar door God. Noach was de tiende in de afstamming van Adam en stond dus nog zeer dicht bij God.

Broeders en zusters, het wonderlijke is dat God de noodzaak en het verlangen om te huwen in de harten van álle mensen heeft gelegd. God heeft die noodzaak en dat verlangen als het ware in hun genen ingebouwd, alle krampachtige pogingen van de “moderne” mens om het huwelijk te bagatelliseren en andere samenlevingsvormen te promoten ten spijt.

Het huwelijk is daarom niet slechts een instituut van alleen christenen. Het wordt gehanteerd door moslims, hindoe's, boedhisten, eskimo's, etc. etc.

Sedert de instelling door God van het instituut van het huwelijk, nu reeds zo'n zesduizend jaren geleden, hebben de mensen altijd, óók de niet-christenen, zich aan dit instituut gehouden. Zelfs bij de wilde bergstammen op Borneo en in Nieuw Guinea, zelfs bij stammen diep in de Afrikaanse wildernis en in de jungle van Zuid-Amerika, zelfs bij volkeren die nog in het stenen tijdperk leven, wordt er getrouwd.

Is dit niet fantastisch? Wat hebben wij toch een geweldige God, niet?

Natuurlijk werd het huwelijk in de oudheid niet in de huidige vorm gesloten. En natuurlijk kennen ook bijvoorbeeld wilde bergstammen geen Burgerlijke Stand of kerkdienst, maar toch moeten jonge paren die willen trouwen aan bepaalde voorwaarden voldoen en volgen zij altijd een bepaald ritueel of gebruik. Het huwelijkspaar moet bijvoorbeeld voor het stamhoofd of de stamoudsten verschijnen en bepaalde gebruiken volgen. Maar altijd zijn er vele getuigen van de huwelijksbevestiging aanwezig en wordt er daarna feest gevierd.

Óók in de oudheid waren er voorwaarden en regels voor het huwelijk, want man en vrouw gingen samen een huwelijksovereenkomst aan.

Ja, broeders en zusters, God heeft het huwelijksinstituut in de harten verankerd. En de mens weet dit, als hij eerlijk voor zichzelf is! Tenzij hij zijn hart, door voortdurend in de zonden te volharden, heeft dichtgeschroeid. Pas de laatste 30-35 jaar wordt er in de westerse samenleving gepromoot (doordat alle remmen op de zonde zijn losgelaten) dat samenwoning zonder trouwen ook wel kan. 1 Tim. 4:2b,3a – “....., *hebbende hun eigen geweten als met een brandijzer toegeschroeid; Verbiedende te huwelijken,*”

De mens denkt het beter te weten dan God. Zij verwerpen Hem. Omdat de zonden in hun harten permanent zijn geworden. Ongehoorzaamheid aan God leidt tot ontering van het lichaam door hoererij, ongeoorloofde samenwoning en homosexualiteit (Rom. 1:18-24). Dit is een afschuwelijke tragedie! Want de harten zijn zo verhard geworden, dat het zaad van het reddende Evangelie nog maar uiterst moeilijk kan binnenkomen. Tenzij de volle zalving van de Heilige Geest werkzaam is, komt men bijna niet meer tot geloof en bekering. Daarom zijn onze gebeden voor deze verharde zielen onontbeerlijk, broeders en zusters. Laten wij voor hen bidden met een hart vol mededogen. Bewogen van liefde, opdat zij niet verloren gaan.

Broeders en zusters, willen wij de instelling van het huwelijk door God goed begrijpen, dan zullen wij naar mijn mening éérst de schepping van Adam en Eva moeten bestuderen. Ik wil hier zelfs uitvoerig bij stilstaan. Wellicht zult u zich af gaan vragen, wat dit allemaal met het

huwelijk te maken heeft, maar ik denk dat we dan Gods verlangen naar gemeenschap en harmonie (welke ook dé belangrijke elementen van het huwelijk zijn) beter zullen verstaan. Ook zullen we dan beter verstaan waarom Zijn Woord en de Heilige Geest in onze levens zo essentieel en onmisbaar zijn.

Het scheppingsverhaal van de mens en vervolgens de instelling van het huwelijk vinden wij in drie schriftgedeeltes in het boek Genesis:

Gen. 1:26-27 – *“En God zeide: Laat Ons mensen maken, naar Ons beeld, naar Onze gelijkenis; en dat zij heerschappij hebben over de vissen der zee, en over het gevogelte des hemels, en over het vee, en over de gehele aarde, en over al het kruipend gedierte, dat op de aarde kruipt. En God schiep den mens naar Zijn beeld; naar het beeld van God schiep Hij hem; man en vrouw schiep Hij ze.”*

Gen. 2:7 – *“En de HEERE God had den mens geformeerd uit het stof der aarde, en in zijn neusgaten geblazen den adem des levens; alzo werd de mens tot een levende ziel.”*

Gen. 2:18-24 – *“Ook had de HEERE God gesproken: Het is niet goed, dat de mens alleen zij; Ik zal hem een hulpe maken, die als tegen hem over zij. Want als de HEERE God uit de aarde al het gedierte des velds, en al het gevogelte des hemels gemaakt had, zo bracht Hij die tot Adam, om te zien, hoe hij ze noemen zou; en zo als Adam alle levende ziel noemen zoude, dat zou haar naam zijn. Zo had Adam genoemd de namen van al het vee, en van het gevogelte des hemels, en van al het gedierte des velds; maar voor den mens vond hij geen hulpe, die als tegen hem over ware. Toen deed de HEERE God een diepen slaap op Adam vallen, en hij sliep; en Hij nam een van zijn ribben, en sloot derzelve plaats toe met vlees. En de HEERE God bouwde de ribbe, die Hij van Adam genomen had, tot een vrouw, en Hij bracht haar tot Adam. Toen zeide Adam: Deze is ditmaal been van mijn benen, en vlees van mijn vlees! Men zal haar Manninne heten, omdat zij uit den man genomen is. Daarom zal de man zijn vader en zijn moeder verlaten, en zijn vrouw aankleven; en zij zullen tot een vlees zijn.”*

We zullen nu stap voor stap deze verzen bestuderen.

God schiep Adam naar Zijn beeld en gelijkenis

Hoe schiep God de mens Adam? Hij schiep hem naar Zijn beeld en gelijkenis. Dit betekent dat de schepping van Adam als het ware de gehele verschijning van God omvat.

God schiep de mens Adam naar Zijn beeld, d.w.z. naar Zijn *“tselem”* (צֶלֶם). *“Tselem”* (צֶלֶם) betekent *“beeld, schaduwbeeld, evenbeeld, vorm”*. Omdat God een Geest is, hoeft dit natuurlijk niet in eerste instantie op het uiterlijk te slaan (Joh. 4:24), alhoewel God Zich wel in de gedaante van een mens aan bijvoorbeeld Ezechiël, Johannes en Daniël openbaarde (Ezech. 1:26; Dan. 7:9,13;10:5-6; Openb. 1:13). God openbaarde Zich in Jezus óók in het lichaam van een mens.

We lazen, dat de mens ook naar Gods *“gelijkenis”* is geschapen. In het Hebreeuws is dit *“demoet”* (דְמוּת), d.w.z. *“gelijkenis, vergelijking, gelijkend op”*.

We mogen dus concluderen, dat er een grote overeenkomst is tussen God en mens, zowel qua uiterlijk beeld als qua persoonlijkheid. In 1 Cor. 11:7 staat zelfs geschreven, dat de man niet alleen het beeld van, maar ook de heerlijkheid van God is. Oh, broeders en zusters, hoe ver waren wij, zondaren, niet van dit geweldige standaard afgedwaald. Tótdat Hij ons vond!

Overigens is de mens naar het beeld en de gelijkenis van de Drie-enige God gemaakt. Want er staat geschreven in Gen. 1:26 dat God zei: *“Laat Ons mensen maken, naar Ons beeld en naar Onze gelijkenis”*. Daarom, zoals de Drie-enige God bestaat uit drie hoedanigheden of

personen, de Vader, Zoon en Heilige Geest, zo bestaat de mens ook uit drie hoedanigheden, namelijk uit lichaam, ziel en geest (1 Thess. 5:23).

Maar ik wil u wijzen op een vertaalfoutje. Want er staat niet letterlijk in Gen. 1:26 geschreven: *“Laat Ons mensen (meervoud) maken.....”* Letterlijk staat er: *“laat Ons een mens (enkelvoud) maken”*. In het Hebreeuws: *“Laat ons “een adam” (אָדָם) maken”*.

Dit onderscheid is van belang om te begrijpen wat er gebeurde!

God scheidde als het ware een deel van Zichzelf, van Zijn Geest, af en bouwde dat samen met aarde tot een mens Adam. We zullen dadelijk zien hoe dat in z'n werk ging.

Dit betekent niet dat de mens zelf God is, zoals sommige mensen met name uit humanistische stromingen u willen laten geloven, want een beeld en een gelijkenis kunnen nooit gelijk zijn aan het onderwerp zelf. In deze tijd zijn er mensen die zeggen, dat we allemaal god zijn, en dat god in ons allemaal is. Neen!

Een (foto)beeld van een huis is toch niet het huis zelf?

Maar ál hetgeen dat God kenmerkt werd wél door Hem in de mens gelegd. Alle kenmerken de hoedanigheden van God werden in die ene mens, in Adam gelegd. En ik wil nu reeds opmerken dat daarom ook het verlangen naar volkomen goddelijke rust en harmonie en het verlangen naar gemeenschap met God en met een huwelijkspartner in Adam werd gelegd. God verlangt intens naar gemeenschap en legde dit ook in Adam.

God heeft een eigen wil, zo ook de mens. God heeft begrip en verstand en kan nadenken, zo ook de mens. God kan onderscheiden, zo ook de mens. God neemt beslissingen, zo ook de mens. God kan onafhankelijk handelen, zo ook de mens. God is de grote Schepper, zo heeft Hij ook aan de mens scheppingskracht (tot op zekere hoogte) gegeven. God heeft gevoelens, zo ook de mens. Zo kan de mens blij zijn, liefhebben, bedroefd zijn, niet alleen met woorden en gedachten, maar met zijn gehele lichaam en ziel.

Adam werd geschapen naar lichaam, ziel en geest

Broeders en zusters, ik wil even wat dieper ingaan op de schepping van de mens naar lichaam, ziel en geest, omdat de mens hiermee ook in het huwelijksleven Gods beeld en gelijkenis moet uitdragen.

Helaas faalde de mens hierin door de zonde, doch God voorzag meteen in een herstelplan.

Het lichaam

Adams lichaam werd in eerste instantie net als de dieren uit aarde geformeerd (Gen. 2:7). Voor de dieren was hiermee de kous af (Gen. 2:19a). De dieren werden uitsluitend uit aarde gemaakt. Maar Adam niet. *“Aarde”* is in de bijbel overigens altijd het schaduwbeeld van de vleselijke lusten, dus van het vlees. Adam ontving óók nog Gods Geest in hem om die vleselijke neigingen te kunnen beheersen en controleren. Daarom staat hij boven alle andere schepselen. God maakte het dus voor Adam ook mogelijk om Zijn beeld uit te dragen. De functie van het lichaam kan het beste omschreven worden als de aardse, vleselijke woning van de werkelijke persoonlijkheid van de mens die zich uit in ziel en geest. Het lichaam is in die zin dan ook de zetel van de menselijke zintuigen, waardoor de ziel en de geest indrukken vanuit de wereld kunnen ontvangen

Door de zondeval werd Adams lichaam sterfelijk en vergankelijk. Adam moest dan ook sterven, hoewel pas na een heel lang leven.

De geest

Adams geest werd bij de schepping door Gods adem in hem geblazen. De geest is het deel van de mens, dat specifiek uit God voortkwam. Broeders en zusters, God blies een deel van Zijn Geest in Adam en legde hiermee dus een deel van Zichzelf in Adam. Het is deze Geest Die Adam het leven schonk, want Gen. 2:7 zegt: *“En de HEERE God had den mens*

geformeerd uit het stof der aarde, en in zijn neusgaten geblazen den adem des levens; alzo werd de mens tot een levende ziel." De Geest van God maakt ons levend (2 Cor. 3:6).

Leest u ook Ezech 37:1 e.v. over een vallei vol dorre doodsbeenderen, die levend werden, doordat Gods Geest in hen werd geblazen.

Het Hebreeuwse woord voor de Geest van God, dat vaak in de bijbel wordt gebruikt is "roewach" (רוּחַ) en betekent naast "geest" letterlijk "wind, adem". Maar in Gen. 2:7 lezen we niet het woord "roewach" (רוּחַ). Neen, in dit vers lezen we een omschrijving van de uitwerking van de Geest van God in ons leven.

God blies Zijn "niesjmat chajiem" (נִשְׁמַת חַיִּים) in de mens. "Chajiem" (חַיִּים) betekent "leven". "Niesjmat" (נִשְׁמַת) is een grammaticale afleiding van "nesjama" (נִשְׁמָה) en betekent letterlijk "uitademing, inspiratie". Dus God blies zijn (levenbrengende) uitademing en inspiratie (van leven) in de mens. Het woord "Nesjama" (נִשְׁמָה) wordt in het Hebreeuws ook gebruikt voor de ziel van de mens, maar dán als om aan te geven, dat GóD hem het leven heeft gegeven. Willen wij waarachtige vreugde in het (eeuwig) leven ervaren? Oh, broeders en zusters, alleen Jezus kan u dat geven. Hij is het Leven Zelf (Joh. 11:25).

Deze geweldige waarheid over de levenbrengende Geest zien we terug in het Nieuwe Testament. Zo lezen we in Hand. 2:1-4 over een hevige wind, toen de discipelen met de Heilige Geest werden vervuld. En 2 Tim. 3:16-17 zegt dat al de Schrift (d.i. het geschreven Woord van God) van God is "ingegeven". Dit is in het Grieks "the'opneustos", hetwelk betekent "ingeademd". Broeders en zusters, en dáárom leeft het Woord en kan het Woord ons voeden. Door Gods adem, door Zijn Geest.

Dáárom werd ook Adam door God volkomen toegerust, met Gods Geest en Woord. Gods adem maakte hem levend en maakte dat hij Gods Woord kon verstaan, zodat het voedsel voor zijn ziel werd. Nú kon Hij Gods beeld zijn. Toen Adam de Heilige Geest in zich had ontvangen, kon God ook zeggen dat Zijn schepping zeer goed was (Gen. 1:31).

De geest is daarom het deel van de mens, dat wéét. 1 Cor. 2:11 – *"Want wie van de mensen weet, hetgeen des mensen is, dan de geest des mensen, die in hem is? Alzo weet ook niemand, hetgeen Gods is, dan de Geest Gods."*

De geest van de mens verbindt hem met de Geest van God en maakt dat hij God ervaart.

Wanneer wij dan ook ons huwelijksleven willen inrichten naar Gods wil en Gods voorbeeld, dan zullen wij het absoluut niet zonder Zijn Geest kunnen stellen. Huwelijksparen in Christus, ik roep u toe, wordt vervuld met de Heilige Geest! Want door de Heilige Geest worden ook wij, net als Adam, volmaakt toegerust.

1 Cor. 2:12-13 – *"Doch wij hebben niet ontvangen den geest der wereld, maar den Geest, Die uit God is, opdat wij zouden weten de dingen, die ons van God geschonken zijn; Dewelke wij ook spreken, niet met woorden, die de menselijke wijsheid leert, maar met woorden, die de Heilige Geest leert, geestelijke dingen met geestelijke samenvoegende."*

Helaas stierf Adams geest onmiddellijk op de dag van zijn zonde (Gen. 2:17b; Efez. 2:1-3).

Oh, broeders en zusters, God verlangt zó naar gemeenschap met Zijn schepselen. Hij heeft ons zo intens lief. Waarom toch eigenlijk? Omdat Hij ons geschapen heeft? Omdat Hij Liefde is? Of wellicht omdat wij mede uit een deel van Hem, van Zijn Geest, zijn voortgekomen? Wij weten het niet! Straks in de hemel zal alles aan ons worden geopenbaard. Maar 1 Cor. 6:17 licht toch een tipje van de sluier op: *"Maar die den Heere aanhangt, is een geest met Hem."* Door de Heer aan te hangen, worden wij één geest met Hem. Dan is er harmonie tussen Hem en ons. De functie van de geest is daarom het onderhouden van onze gemeenschap met God. En alleen de geest kan God wérkelijk aanbidden (Joh. 4:23-24).

De ziel

Door de uitademing van God werd de mens "tot een levende ziel". Adams ziel kwam tot stand door de eenwording van lichaam en geest (Gen. 2:7b).

Bijbelonderzoekers zijn algemeen van mening dat de ziel het unieke, individuele zelfbewustzijn en de kern van de mens is. Volgens Derek Prince uit de ziel zich in drie kreten: *“Ik wil, ik denk, ik voel”*.

De ziel is de zetel en samenstelling van de wil, de emoties, de gedachten, genegenheid en het verstand van elk mens. De ziel toont zich naar buiten toe via het karakter van de mens en in zijn beslissingen en maakt elk mens uniek. Ps. 42:2-6 toont ons een intense uiting van iemands zieleroeselen. Overigens is het goed om te bedenken, dat het *“hart”* in de bijbel vaak als synoniem voor *“ziel”* wordt gebruikt, en omdat de natuurlijke mens per definitie leeft vanuit zijn emoties wordt *“ziel”* ook vaak voor een persoon gebruikt (Gen. 12:5).

Met onze ziel (waarmee wij beslissingen nemen) kunnen wij God danken en lofprijzen, maar niet in Geest en in waarheid aanbidden (Joh. 4:23-24).

De ziel is verantwoordelijk voor elke wilsbeslissing van de mens. De mens is door God geschapen met een vrije wil. God komt nooit aan onze wil. De mens kán dus kiezen om zonder God te leven. Hij kan echter ook ervoor kiezen om mét God te leven, om zich voor God in te zetten.

Broeders en zusters, zonder een vrije wil zou de mens zich nooit in Gods tegenwoordigheid kunnen verheugen of écht naar God verlangen. Zonder vrije wil zou de mens een volmaakt schepsel zijn geweest, doch ook slechts een werktuig zonder bewustzijn of gevoel. Dit soort volmaaktheid is in werkelijkheid niet écht volmaakt, want de mens is dan een willoze slaaf, die gedwongen wordt tot daden waaraan hij geen echte vreugde kan beleven, omdat hij geen eigen keus had.

Daarom wilde God ook niet, dat wij willoze slaven van de Wet zouden zijn, die persé móeten gehoorzamen, maar Hij wil dat wij vrijwillig uit genade Jezus zullen dienen (Gal. 3:10-13,24-28; 4:4-9,24-25).

Een mens met een vrije wil, is door zijn aard het tegenovergestelde van de bovengenoemde zieloze volmaaktheid. Hij kan ervoor kiezen om te zondigen, zoals ook Adam en Eva deden. Maar wij, kinderen Gods, kiezen ervoor om Jezus van harte lief te hebben. Omdat wij zó dankbaar zijn dat Hij onze zonden heeft vergeven en ons door Zijn gestorte Bloed heeft verlost van het eeuwige verderf. Wie dit heeft ervaren, wil Hem altijd liefhebben en dienen.

Door zijn ongehoorzaamheid en zondeval (samen met Eva) werd Adams lichaam (én Eva's lichaam) sterfelijk en stierf zijn geest onmiddellijk. Zijn ziel kon door de zonde Gods aangezicht niet meer verdragen en verloor het contact met God (Gen. 3:8). Eeuwige scheiding van God zou het gevolg zijn. Adam was nu in zijn ziel een opstandeling tegen God geworden. Alle mensen dragen daarom als afstammelingen van Adam en Eva sindsdien diep in zich de ongehoorzame natuur van een opstandeling, een rebel tegen God en zullen zich in hun beslissingen (als uitingen van hun ziel) steeds verder van God verwijderen en de zonde dienen. Helaas heeft de mens door de zondeval van Adam en Eva volkomen gefaald om het beeld van God uit te dragen.

Ja, broeders en zusters, ook wij hebben gefaald. In onze oude leven waren wij slaven van de zonden. Ja, zelfs nadat wij Jezus hebben aangenomen, laten wij ons soms nog binden door ons vlees dat ons tot zondigen verleidt. Maar dat hoeft niet zo te blijven!

Herstel is mogelijk

Broeders en zusters, prijst God, dat Hij onmiddellijk voorzag in een herstelplan voor Adam en Eva. Meteen kleepte God hen met dierenvelen (Gen. 3:7,21) als heenwijzing naar het kruisoffer, dat Zijn Zoon Jezus eens voor de verloren mensheid zou brengen (Gen 3:15). God slachtte dieren om Adam en Eva's zondige naaktheid te bedekken. Er vloeiende bloed. Prijst God dat Hij ons heeft geroepen om te geloven in het kruisoffer van de Zoon van God. En dat wij na de vergeving en verlossing van onze zonden in een leven van heiligmaking en door de kracht en de leiding van de Heilige Geest in reinheid en heiligheid mogen groeien om het Beeld van Jezus gelijkvormig te worden. Rom. 8:28-30 – *“En wij weten, dat dengenen, die God liefhebben, alle dingen medewerken ten goede, namelijk dengenen, die*

naar Zijn voornemen geroepen zijn. Want die Hij te voren gekend heeft, die heeft Hij ook te voren verordineerd, den beelde Zijns Zoons gelijkvormig te zijn, opdat Hij de Eerstgeborene zij onder vele broederen. En die Hij te voren verordineerd heeft, dezen heeft Hij ook geroepen; en die Hij geroepen heeft, dezen heeft Hij ook gerechtvaardigd; en die Hij gerechtvaardigd heeft, dezen heeft Hij ook verheerlijkt.”

Ná onze bekering en het accepteren van Jezus' dood aan het kruis ontvangen wij van Hem vergeving van onze zonden en worden wij wedergeboren. Onze geest wordt weer levend en wij ontvangen eeuwig leven. Hoewel ons uiterlijk lichaam nog vergankelijk blijft, wordt het lichaam door onze bekering een woning, een tempel van de Heilige Geest. Hij wil ook daadwerkelijk in ons gaan wonen als wij Hem daartoe de gelegenheid bieden. Onze ziel wordt door de bekering verzoend met God. Mits de bekering goed was, zijn wij nu bereid om voortaan niet meer tegen God te rebelleren. Dus de kracht van onze oude natuur is door de wedergeboorte verbroken. En door de wedergeboorte is onze ziel onder invloed van de weer levend geworden geest nu ook in staat om de juiste beslissingen te nemen.

Maar hoewel de macht van onze oude natuur werd verbroken, moet onze ziel echter nog wel steeds gereinigd en verlost worden van de diep verborgen opstandige, ongehoorzame karaktereigenschappen. Onze geest is na onze bekering zeker gewillig geworden om God te gehoorzamen, maar ons vlees is nog steeds zwak (Mark. 13:38), doordat het karakter van de ziel is door de zondeval van nature zo slecht was geworden (Jer. 17:9; Matt. 15:19; Rom. 7:18; Gal. 5:17; Col. 3:5). Na onze wedergeboorte zullen we dus tóch de hulp van de Heilige Geest hard nodig hebben om over het vlees te overwinnen. Daarom is heiligmaking ook zo noodzakelijk, broeders en zusters. Daarom ook riep de apostel Paulus in Rom. 7:14-25 onder andere uit: *“..... Want hetgeen ik doe, dat ken ik niet; want hetgeen ik wil, dat doe ik niet, maar hetgeen ik haat, dat doe ik. Want het goede dat ik wil, doe ik niet, maar het kwade, dat ik niet wil, dat doe ik. Ik ellendig mens, wie zal mij verlossen uit het lichaam dezès doods?”*

Ziet u de uitingen van zijn ziel? Ons door de zondeval tot vleselijkheid verdorven karakter moet getransformeerd worden in een geestelijk karakter. En daarom zei de apostel Petrus ook in 1 Petr. 1:9 dat onze ziel moet worden gered.

De mens die eens met zijn eigen wil er voor koos om te zondigen, mag nu kiezen om Jezus aan te nemen en vrijwillig te volgen. Omdat hij zo intens dankbaar is. Omdat hij zó blij is dat Jezus hem heeft vergeven en vrijgemaakt. En vrijwillig zal hij Jezus dienen, alle aardse strijd ten spijt. En door Jezus' offer zal hij na die strijd ten slotte de hemelse volmaaktheid bereiken. En daar zal hij dan God uit vrije wil en overtuiging voor eeuwig dankbaar zijn en Hem danken voor al het lijden, omdat hij dan pas ten volle begrijpt hoe alles heeft meegewerkt ten goede voor hen die God liefhebben. Dan zal hij pas de diepe vreugde kunnen en mogen ervaren welke God voor de mens heeft bereid. Dan pas zal hij zich ten volle kunnen verheugen in de goddelijke harmonie en eenwording (zie Deel 1).

God schiep de mens man en vrouw

We zullen nu zien dat de mens niet alleen naar beeld en gelijkenis van de Drie-enige God is geschapen, maar óók als man en vrouw. Gen. 1:27c – *“.....; man en vrouw schiep Hij ze.”*

De vertaling in de Statenvertaling van de bijbel in vers 27c, dat God hen man en vrouw schiep, is eigenlijk een foutieve vertaling uit het Hebreeuws. Er staat geschreven, dat Hij hen *“zaachar oe nekeevah”* (זכר ונקבה) schiep. Dat wil letterlijk zeggen dat God hen *“mannelijk en vrouwelijk”* schiep. *“Zaachar”* (זכר) is afgeleid van een stam met dezelfde naam, die onder andere *“de kern, het wezenlijke, het meest opmerkelijke, dat waar het om gaat”* betekent. *“Nekeevah”* (נקבה) komt van de stam *“naakav”* (נקב) die onder andere *“holte, dat wat moet worden gevuld, omhulling”* betekent.

Broeders en zusters, als we spreken over de aanwezigheid van een kern impliceert dat óók de aanwezigheid van een omhulling. En wie spreekt over een omhulling veronderstelt óók de

aanwezigheid van een kern. Hier zien we dus voor het eerst de door God gewilde eenheid van man en vrouw als afspiegeling van de goddelijke harmonie (zie Deel 1). God heeft in Zijn schepping de eenheid tussen man en vrouw beoogd, welke tot stand wordt gebracht in het huwelijksverbond dat Hij voor hen heeft ingesteld. Namelijk een geestelijke eenheid tussen een kern (de man), die omhuld wordt door zijn vrouw. In een andere bewoording zouden we kunnen zeggen, dat de man zijn vrouw volkomen moet vervullen. De profeet Jeremia refereert in Jer. 31:22 aan Gen. 1:27c en zegt ons: “..... *Want de HEERE heeft wat nieuws op de aarde geschapen: de vrouw zal de man omvangen.*” Letterlijk staat hier dat het vrouwelijke (“*nekeevah*”) de man zal omringen (d.w.z. omhullen). En omdat de vrouw ook het omhulsel is, dus dat deel wat aan de buitenkant zichtbaar is, daarom is de vrouw ook de heerlijkheid van de man, zoals Paulus zegt in 1 Cor. 11:7b. De houding en het gedrag van de vrouw geven ons diep inzicht in de werkelijke aard van haar man. Als een vrouw nooit straalt en altijd teruggetrokken in een hoekje zit, is de oorzaak vaak bij haar man te vinden.

Is Gods schepping van een kern (de man) met bijpassend omhulsel (zijn vrouw) niet een krachtige aanwijzing, dat Gods raadsplan slechts voorziet in één huwelijk gedurende het leven van de mens? God schiep de man en zijn vrouw bij elkaar passend! Ik ben ervan overtuigd, broeders en zusters, dat veel huwelijksparen in Christus deze ervaring hebben van precies bij elkaar te passen. Door de jaren heen zijn zij precies aan elkaar geslepen. Zij voelen elkaar precies aan en kennen elkaars gedachten. Zij weten precies wat ze aan elkaar hebben. En zij ervaren aan en met elkaar diepe vreugde.

Geliefde broeders en zusters, we zien hier in vers 27c (de kern die het omhulsel vult) ook de kiem waar het in het Woord van God om gaat, namelijk de éénwording van Jezus, de Hemelbruidegom, met de Gemeente, Zijn Bruid, waartoe wij allen verlangen eens te mogen behoren. In Deel 2 van deze studie hebben we daar al aandacht aan besteed. Leest u Efez. 1:22-23 – *“En heeft alle dingen Zijn voeten onderworpen, en heeft Hem der Gemeente gegeven tot een Hoofd boven alle dingen; Welke Zijn lichaam is, en de vervulling Desgenen, Die alles in allen vervult.”* God de Vader gaf aan Jezus de Gemeente als Bruid. En zij is Zijn Lichaam, waarvan Hij het Hoofd is. En Zijn Bruid wordt door Jezus volkomen vervuld. De Bruid is dus Zijn omhulsel. Het eindresultaat zal zijn een volmaakte eenheid van Christus en Zijn Bruid. Efez. 1:10 – *“Om in de bedeling van de volheid der tijden, wederom alles tot een te vergaderen in Christus, beide dat in den hemel is, en dat op de aarde is;”* Het zal een eenheid zijn waar God als de goddelijke Kern in Zijn Bruid woont, Die Zijn woning zal zijn (Openb. 21:3,22).

Als we ons nog even bij “*zachar oenekeeva*” bepalen, dan begrijpen we uit het zinsverband, dat het hier bijwoorden of bijvoeglijke naamwoorden betreft, in ieder geval woorden die een eigenschap of hoedanigheid beschrijven van het object waar het over gaat. Gen. 1:27 – *“En God schiep den mens naar Zijn beeld; naar het beeld van God schiep Hij hem; mannelijk en vrouwelijk schiep Hij ze.”* “*Mannelijk en vrouwelijk*” staan in relatie tot het beeld van God en geven dus de eigenschappen van God weer. De mens Adam die als Gods beeld werd geschapen, heeft dus mannelijke en vrouwelijke eigenschappen die van God afkomstig zijn. Deze mannelijke en vrouwelijke eigenschappen van God waren volkomen in harmonie, omdat God een harmonieuze God is (Deel 1).

Geliefde broeders en zusters, God is geen man en geen vrouw. God is een Geest. Maar in Hem zijn alle goede mannelijke en vrouwelijke eigenschappen besloten. God is krachtig, sterk en vastberaden en kan ook toornig zijn in Zijn (als het ware) “mannelijke” natuur. Maar God is ook teder, zacht, gevoelig, sociaal, vol liefde en barmhartig in Zijn “vrouwelijke” natuur. In Jes. 66:13 staat geschreven, dat God als een moeder vertroost. En zo is in het Hebreeuws in het woordje “*barmhartig*” het woord “*baarmoeder*” besloten. “*Barmhartig*” is in het Hebreeuws “*rachoem*” (רַחוּם) en is afgeleid van “*rechem*” (רֶחֶם) d.w.z. “*baarmoeder*”.

Adam werd dus met heerlijke eigenschappen van God gezegend. Omdat zij van God afkomstig waren, kunnen deze eigenschappen niet anders dan in harmonie zijn geweest. Desondanks zullen we in de volgende paragraaf zien, dat God tot de conclusie kwam dat Adam een hulpe, een vrouw, nodig had.

Adam heeft een hulpe nodig

Nadat Adam op verzoek van God al de dieren een naam had gegeven en had gezien dat elk (mannetjes-)dier een passend vrouwtje had, observeerde God Adams reacties. Leest u nogmaals Gen. 2:18-20. Adam had de dieren een naam gegeven, in het Hebreeuws een "sjeem" (שֵׁם). Maar daarmee had Adam ook hun bestemming en plaats in Gods raadsplan gezien. Want in het Hebreeuws (en in het Jodendom) is een naam immers uiterst belangrijk, omdat de naam uitdrukking geeft aan de bestemming van de persoon. Naam en plaats zijn daarom in het Hebreeuws ook hetzelfde woord. "Plaats" is in het Hebreeuws "sjaam" (שָׂמָּה). Misschien had God het verlangen in Adam naar een passende (harmoniërende) partner gezien. Misschien had God ook gezien dat Adam geen besef kon hebben van de waarde van een passende partner en van het grote geluk van een harmonieuze gemeenschap. Zeker is ook dat Adam beslist geen idee had van het grote leed dat een scheiding tussen een man en zijn vrouw kan veroorzaken. Daarom kon Adam ook niet Gods grote verdriet beseffen als gevolg van de verbroken gemeenschap met een mens die in zonde valt.

Maar wat God ook in Adam had gezien, het bracht Hem tot de volgende conclusie. Gen. 2:18 – ".....: *Het is niet goed, dat de mens alleen zij: Ik zal hem een hulpe maken, die als tegen hem over zij.*"

God zag dat het niet goed was dat de mens alleen zou zijn. Dit zou immers zowel betekenen dat Adam dan alleen door het leven moest gaan, maar óók alleen tegenover God zou staan. God wist dat Adam een hulp nodig had tegenover zich, die tegenover hem zou staan zoals Adam zelf stond tegenover God. God wilde hem een huwelijkspartner geven, zodat hij zich compleet en gelukkig zou voelen. In een van de volgende lessen zullen we ook zien, dat de vrouw Eva hem moest helpen om samen het beeld van God te zijn en uit te dragen. Oh, broeders en zusters, hoe tragisch is het dat veel mensen niet begrijpen, dat er in het huwelijk zo'n geweldige potentie aan wederzijds geluk ligt besloten. Speciaal door God voor elk huwelijkspaar bereid. Als zij zich slechts aan Hem willen overgeven in dat huwelijk.

Wat een grote liefde, dat God altijd oog heeft voor de noden en behoeften van de mens. God geeft ons een levenspartner. Metéén nadat God de eerste mens Adam had geschapen, concludeerde Hij: "*Het is niet goed dat de mens alleen zij*". Toen schiep Hij Eva en metéén voegde Hij zonder dralen Adam en Eva samen.

Broeders en zusters, dit onderstreept het grote belang van het aardse huwelijk! Het huwelijk was Gods oplossing! Voor de eenzaamheid van Adam. Als middel van blijdschap. En als middel om te leren begrijpen wat harmonieuze gemeenschap (met elkaar en met God) inhoudt en tot welke vreselijke gevolgen verbreking van die gemeenschap leidt. Daarmee is het aardse huwelijk door God bedoeld als schaduwbeeld én als voorbereiding op het allerlaatste huwelijk wat ooit gesloten zal worden. Namelijk, de intense huwelijks-gemeenschap tussen Christus, de Hemelbruidegom, en Zijn Bruid, de Gemeente. Zij zal een reine, heilige en onberispelijke Bruid zijn, die "*als tegenover Hem*" zal zijn (Efez. 5:27), zoals Eva tegenover Adam was geplaatst (Gen. 2:18).

Adam zou als alleenstaand individu nooit tot kennis van de grootste en diepste geestelijke waarheden kunnen komen. Adam zou alleen nooit de echte vreugde en waarde van gemeenschap en harmonie met God kunnen beseffen.

De Joodse Talmoed zegt in Talm. Babl. Jebamoth fol. 6.2b, dat een man die alleen is zonder vreugde leeft, zonder zegen, zonder geluk en zonder harmonie. Adam zou als alleenstaand individu ook nooit iets kunnen begrijpen van het leed en de verlatenheid, die God ervaart als

de onderlinge gemeenschap met Hem is verbroken. Adam zou dan, net zoals in het geval dat hij geen vrije wil zou hebben gehad, opnieuw als een onvolkomen schepsel tegenover Zijn Schepper staan.

Maar omdat God een onberispelijke Bruid zoekt, die aan Hem gelijk zal wezen (1 Joh. 3:2), moest Adam in de gelegenheid worden gesteld om wél die grote, diepe geestelijke waarheden te kunnen leren.

Broeders en zusters, dáárom moest Eva tegenover Adam worden geplaatst, van hemzelf afgescheiden en ontnomen, zoals hij zelf mede uit Gods Geest was afgescheiden. Opdat hij het verlangen zou ondervinden om weer één met Eva te worden, zoals ook God het verlangen had om in gemeenschap met Zijn schepsel te treden. Dan zou Adam (maar ook Eva) door zijn eigen ervaringen in zijn huwelijk gaan beseffen wat scheiding, tegenstelling, verlatenheid en zonde inhoudt en hoeveel wanhoop en leed dit veroorzaakt. Hij zou dan kunnen beseffen wat God diep in Zijn hart ondervindt als dóór de zonden van de mens de onderlinge gemeenschap wordt verbroken. Dan zou hij geestelijk volwassen worden.

De Talmoed zegt in Talm. Babl. Kiddoesjien, fol. 2b, dat de man zijn levensgezellin zoekt, ten einde in haar te hervinden, wat (uit) hem is verloren gegaan.

Ja, broeders en zusters, begrijpt u nu hoe belangrijk het is om niet de weg van de minste weerstand te kiezen en op echtscheiding aan te sturen, als het in het huwelijk minder goed gaat? Negatieve ervaringen in het huwelijk brengen ons tot geestelijke volwassenheid, indien wij de oplossing van de problemen bij God zoeken

God gaf aan Adam een vrouw als een hulpe tegenover hem. Gen. 2:18b – *“.....Ik zal hem een hulpe maken, die als tegen hem over zij.”*

“Hulpe” is in het Hebreeuws “eezer” (עֵזֶר) en dat is precies hetzelfde woord dat in de bijbel ook voor God wordt gebruikt als onze Helper (bijv. Ps. 121:1).

Geliefde broeders, maar ook zusters, het zijn van een helper is dus geen minderwaardige positie. Of bent u van mening dat God een minderwaardige positie ten opzichte van ons inneemt? Zo heeft de vrouw dus absoluut geen minderwaardige positie ten opzichte van haar man. Dit zal u duidelijker worden als we naar de uitdrukking *“als tegen hem over”* kijken. “Tegenover” komt van “negked” (נִגְדָה), dat in het bijbels Hebreeuws letterlijk *“wat tegenover je staat (of is), beantwoordend aan, in verbinding met, parallel aan”* betekent. “Nekhed” (נִגְדָה) betekent hier daarom *“op een zodanige wijze tegenover elkaar staan, dat er balans en eenheid is”*. Een voorbeeld zien we in de poten van een stoel die tegenover elkaar staan, maar wél voor balans, evenwicht en stabiliteit zorgen. Er zijn daarom bijbelvertalingen die spreken van *“een passende hulp”* voor Adam.

In Efez. 5:22-24 wordt in dit kader over *“onderdanig zijn”* gesproken: *“Gij vrouwen, weest aan uw eigen mannen onderdanig, gelijk aan den Heere; Want de man is het hoofd der vrouw, gelijk ook Christus het Hoofd der Gemeente is; en Hij is de Behouder des lichaams. Daarom, gelijk de Gemeente aan Christus onderdanig is, alzo ook de vrouwen aan haar eigen mannen in alles.”*

Het Griekse woord voor *“onderdanig”* is *“hupo'tasso”* en heeft niets te maken met onderwerping aan een tiran. Het heeft te maken met het respecteren van je man en je bewust weten van het zijn van een geschikte helper van je man. Het betekent *“een vrijwillige houding van zich schikken, samenwerken, verantwoordelijkheid aanvaarden en een last dragen”*.

Broeders en zusters, mannen en vrouwen zijn niet geschapen om in het leven te staan als onafhankelijke, op zichzelf staande wezens. Neen, slechts samen zijn zij in balans en in de huwelijksenheid tussen man en vrouw kunnen zij de door God bedoelde volheid bereiken.

In het volgende deel zullen we concreet ingaan op de schepping van Eva. Moge de Heiland u deze week rijkelijk in uw huwelijk zegenen. Amen.

(wordt vervolgd met “HEILIG HUWELIJK (3b) – vervolg Gods schepping”)